

ת"פ 30901/02/11 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד שלמה חמוי, מיכאל חמוי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 30901-02-11 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' חמוי ואח'
ת"פ 44536-09-12 מדינת ישראל נ' חמוי
תיק חיצוני: תיק עזר

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' השופטת דבורה עטר
רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים
1. שלמה חמוי
2. מיכאל חמוי

החלטה

1. בפני בקשת ההגנה שלא לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה המיוחסת להם בכתב האישום.
  2. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של עשיית שימוש במרמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב) (8) לחוק מס ערך מוסף והתשל"ו-1975.
  3. מעובדות כתב האישום עלה כי בעת הרלוונטית היה הנאשם 1 מנהלה הרשום של חברת מטבחי הפורום, העוסקת בתכנון וייצור מטבחים (**"להלן: החברה"**) והוא והנאשם 2 שימשו כמנהליה הפעילים.
- באותה העת שימש גדעון קטן (**"להלן: גדעון"**), שעבד בעבר בחברה, כמנהל בחברת מטבחי קלאסיק (**"להלן: החברה הנוספת"**) שעסקה אף היא בתכנון וייצור מטבחים והוקמה בסמוך למועד ביצוע העבירות.
- ביום 1.11.04 נערך הסכם בין החברה לחברה הנוספת במסגרתו מכרה החברה את הציוד, המלאי והמוניטין שלה לחברה הנוספת בסכום כולל של 7,020,000 ₪ (**"להלן: עסקת המכר"**) וסכום המס הגלום בגינה הינו 1,020,000 ₪.

הנאשמים הוציאו באמצעות מנהל החשבונות של החברה, חשבונית מס על שם החברה לחברה הנוספת

עמוד 1

בגין עסקת המכר ("**להלן: "החשבונית"**") ואולם לא דיווחו עליה לרשויות המס ולא שילמו את המס הנובע ממנה.

גדעון רשם את החשבונית בספרי הנהלת החשבונות של החברה הנוספת והגיש דו"ח להחזר מע"מ בסך של 1,020,000 ₪ ונענה בהתאם ("**להלן: "החזר"**").

לאחר שהחברה הנוספת קיבלה את החזר הועבר לנאשמים, הופקד בחשבון הבנק של החברה ובאותו היום נמשך במזומן ושימש לצרכיהם. גם באותה עת לא דווחה החשבונית ולא שולם סכום המס הנובע ממנה.

4. מלכתחילה הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים וכן כנגד החברה ("**להלן: "כתב האישום המקורי"**). לנוכח אי איתורו של הנאשם 1 נמחקו הוא והחברה מכתב האישום המקורי.

עם איתורו של הנאשם 1 הוגש נגדו כתב אישום בת"פ 44536-09-12, אשר הדין בו אוחד עם ת"פ 30901-02-11 בו הוגש כתב האישום המקורי, אשר נותר על כנו, בנוגע לנאשם 2 בלבד. באותה העת גם הורה בית המשפט על זיכוייה של החברה, בשל מחיקתה לאחר מענה לכתב האישום המקורי.

5. ב"כ הנאשם 1 טענה בדבר היעדר ראיות להיות מרשה מנהל פעיל בחברה וכן למשמעות זיכוייה של החברה מכתב האישום המקורי ש, בגינו ובהעדר אחריות אישית של הנאשם 1, לא ניתן להאשימו במיוחס לו.

עוד טענה ב"כ הנאשם כי לא עלה בידי המאשימה לעמוד בנטל הרובץ עליה להוכיח היסוד הנפשי של העבירה המיוחסת לנאשם 1. שכן עלה מן הראיות שאין המדובר בהונאת רשויות המס אלא אך באי תשלום חוב בגין מס.

בנוסף טענה ב"כ הנאשם 1 כי לבד מהיותו של הנאשם 1 בעלים רשום בחברה ומתוקף כך גם מי שחתם על הסכם המכר, לא הובאה כל ראיה באשר לחלקו בביצוע העבירה. כל שעלה מראיות התביעה שכלל תפקידו בחברה הסתכם בהיותו פועל ייצור ומכאן שלא קם ולו בדל ראיה להוכחת יסוד המרמה המיוחס לו.

בהקשר זה ציטטה ב"כ הנאשם 1 מעדותו של גדעון ממנה עלתה מעורבות פורמאלית בלבד של הנאשם 1 בניהול החברה וחלקו הבלעדי של הנאשם 2 בביצוע לכאורי של העבירה ובכלל הדברים גם מעורבות בלעדית בביצוע עסקת המכר, ואף לא הוכח לכאורה כי הנאשם 1 נכח בעת חתימתה.

לדברי ב"כ הנאשם 1 היות הנאשם 1 פועל ייצור בלבד בחברה עלה מעדותם של העד אלי דנון ("**להלן: "אלי"**).

עוד לדבריה עלה כי הנאשם 2 היה אמון על ענייניה הכספיים של החברה ומתוקף כך הורה על הוצאת החשבונית.

בהקשר לתפקידו המצומצם של הנאשם 1 בחברה, הפנתה ב"כ גם לעדותו של צמח קרייף **(להלן: "צמח")**, תחתיו עבד הנאשם 1 במחלקת הייצור של החברה.

עוד טענה ב"כ הנאשם 1 באשר לראיות התביעה מהן עלה כי לנאשם 1 לא היתה כל נגיעה לענייניה הכספיים של החברה או לחשבון הבנק שלה, לא קיבל לידיו את ההחזר ולא עשה בו כל שימוש ולא הובא ולו בדל ראיה להוכחת יסוד המרמה מצידו.

בנוסף טענה ב"כ הנאשם 1 באשר לאי קבילות הודעותיו של מרשה בגין הפרת זכות ההיוועצות ולחלופין שאין באמור בהן כדי להוכיח כל מעורבות בעבירה, הגם שאישר את היותו מנהל פעיל בחברה והעובדה כי הגה את עסקת המכר. עוד לדבריה, אף לא קיימת תוספת ראייתית לחיזוק האמור בהן.

5. ב"כ הנאשם 2 טען כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח לכאורה את המיוחס לנאשם 2 בכתב האישום.

לדברי ב"כ הנאשם 2 מעדותו של חיים גרובר **(להלן: "חיים")** עלה כי דבר קיומה של עסקת המכר לא הוסתר שכן החברה דיווחה לרשויות מע"מ אודותיה אלא שסכום המס ששולם בגינה היה בשיעור של 1 ₪. עוד עלה מעדותו של חיים כי גדעון נחקר באזהרה מכיוון שדרש את ההחזר על פי החשבונית. זאת בעוד הנאשם 2 נחקר כעד בלבד, כפי שעלה מעדותה של החוקרת נאוה אנקורי.

עוד טען ב"כ הנאשם 2 כי הגם שבית המשפט אינו נדרש בשלב זה לבחינת מהימנות מי מהעדים, לא ניתן להתעלם כבר עתה, מהבעייתיות והתמיהות העולות בהקשר זה, מעדותו של גדעון.

בנוסף הפנה ב"כ הנאשם 2 להודעותיו של הנאשם 1 - מהן עלה כי הינו הבעלים, המנכ"ל והאחראי על המתרחש בחברה ואף לחקירתו בהקשר לדיווח בגין החשבונית ואולם אי תשלום המס במלואו, לנוכח חסרון כיס. מצב דברים המשמיט את הקרקע מתחת לטענת המאשימה בדבר כוונה להונות את רשויות המס.

הוסיף וטען ב"כ הנאשם 2 באשר להיעדר כל ראיה לענין היסוד הנפשי הנדרש לביצוע העבירה. כמו גם להיעדר כל מעורבות מצידו של מרשו בביצוע העבירה, או לנשיאת כל תפקיד ניהולי בחברה. עוד לדבריו, מכתב האישום עלה כי עסקת המכר לא דווחה כלל על ידי החברה בעת שעלה מראיות התביעה אחרת.

6. המאשימה טענה כי הוכח בראיותיה שמטרת עסקת המכר היתה להונות את רשויות המס ולהתחמק מתשלום מס.

ב"כ המאשימה הפנתה לעדותו של אביב כהן אשר שלל אמנם חשד לאי כשרות עסקת המכר ואולם עמד על גרסתו באשר לחשד להונאת רשויות המס. כמו כן לדבריו כי אף אם עסקת המכר כשרה, לא שולם המס בגינה.

כמו כן הפנתה ב"כ המאשימה להודעות הנאשמים, ולעדויותיהם של גדעון, צמח, אלי ועובדיה סופר בהקשר לחלקם של שני הנאשמים בניהול החברה ובאשר למעורבותם בעסקת המכר.

בנוסף טענה ב"כ המאשימה כי הדו"ח התקופתי המתייחס למועד עסקת המכר הוגש ואולם לאור תשלום 1 ₪ בלבד בעבור המס שבגיננו, לאו הגשה היא ומצביעה על כוונת המרמה.

עוד לדבריה ההודעות קבילות ודין טענת הפרת זכות היועצות להידחות.

דין

7. **"הוראת סעיף 158 לחסד"פ קובעת כי לאחר סיום פרשת התביעה, יזכה ביהמ"ש את הנאשם אם לא הוכחה אשמתו אף לכאורה. משמעות הוראה זו הינה, כי אם לא עמדה התביעה בנטל "חובת הראיה", היינו, כי אין די בראיות שהוגשו לביהמ"ש כדי לבסס הרשעה "אפילו יינתן בהן מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי", הרי שאין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן וראוי לזכותו" (ר': י' קדמי על סדר הדין בפלילים חלק שני, הוצאת דיונון, תשנ"ג, בעמ' 646).**

כמו כן נקבע כי די בראיות בסיסיות ובמערכת ראיות ראשונית כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה (ע"פ 141/84 טובול נ' מ"י).

8. עודן נקבע כי **"קביעה שעל הנאשם להשיב לאשמה, פירושה כי על חזקת החפות שלו ישנה לפחות עננה שהנאשם צריך לסייע בפיזור. המבחן הינו האם אכן הראיות עצמן משקפות מצב ברור וחד משמעי, שמצביע על כך "שאין פה כלום" (כדברי הסניגורים), או שמא כטענת התביעה, "הסיפור" שמספרות הראיות - מחייב לפחות שמיעת גירסתו של המשיב כדי להסיר את העננה" (ע"פ (תל-אביב-יפו) 70643/01 - מדינת ישראל נ' אביגדור קהלני, דברי כב' הש' ברלינר).**

9. ובענייננו, עדותו של גדעון שופכת אור לכאורה על עובדות כתב האישום הנוגעות להקמת החברה הנוספת, לעסקת המכר, לחשבונית ולהחזר.

עוד עלה לכאורה מעדותו של גדעון, כי כמיוחס לנאשם 2 בכתב האישום, שימש כמנהל פעיל. שכן היה בעל

תפקיד ניהולי מרכזי בחברה והגה את הקמתה של החברה הנוספת ואת עסקת המכר והתווה את פרטיה ונכח בעת חתימתה. כמו כן כי הנאשם 2, אשר היה אמון על הוצאת החשבוניות בחברה ובחברה הנוספת, העביר לידי גדעון את החשבונית. אף עלה לכאורה מעדותו של גדעון כי החזר הועבר לידי הנאשם 2, בהנחייתו.

מעורבותו של הנאשם 2 בניהול החברה ובקיאאותו בפרטי עסקת המכר, עלתה לכאורה גם מהודעתו של הנאשם 2 עצמו, **ת/9**.

10. ובאשר לנאשם 1 לא אך שאין חולק כי היה הבעלים הרשום של החברה, אישר בהודעתו **ת/1**, כי שימש כמנכ"ל החברה והיה אמון על כל תחומי פעילותה לרבות העניינים הכספיים. עוד לדבריו בעבור הדו"ח הרלוונטי לחודש נובמבר 2004 שולם על ידו 1 ₪ בלבד ואף אישר כי היה ידוע לו שהמדובר בדיווח שיקרי אך עשה כן מחמת חיסרון כיס.

מעורבותו של הנאשם 1 בעסקת המכר ובניהול העניינים הכספיים של החברה מול רשויות מע"מ לרבות לגבי העת הרלוונטית לעסקת המכר, אף עלתה מהודעותיו של הנאשם 2, **ת/9** ו-**ת/10**. כמו כן עלה לכאורה מעדותו של גדעון כי במעמד חתימת הסכם המכר נכח גם הנאשם 1. גם הנאשם 2 עצמו ציין בהודעתו **ת/2**, כי הגה את עסקת המכר על מנת לחלץ את החברה מקשיים כלכליים.

11. טענות ההגנה באשר לאי קבילותן של ההודעות שנגבו מהנאשמים, לנוכח הפרת זכות היועצות אינן טעונות הכרעה עתה. בשלב זה, עובדות בהן הודה הנאשם בהודעותיו במשטרה יכולות לשמש בידי התביעה כראיות כנגדו אולם הסברים שנתן באותן ההודעות אינם בבחינת גירסתו אלא אם כן יעלה הנאשם על דוכן העדים ויחקר לגביהם (ראה ע"פ 405/80 מ"י נ' **שדמי**).

יפים לענייננו דבריה של הש' ברלינר בע"פ (ת"א) 70643/01 מ"י נ' קהלני בעמ' 4:

"בהחלט יתכן כי משיעלה הנאשם על דוכן העדים, יוכל במהלך עדותו ליטול את עוקצה הפלילי של אמירה זו או אחרת בהודעתו על ידי מתן הסברים לדברים. אלא שלשם כך הוא נדרש כמובן להעיד. הסבר שניתן רק בהודעה במשטרה אין בו די".

12. מעורבותו של הנאשם 2 בניהול החברה ובענייניה הכספיים בפרט, בא לידי ביטוי לכאורה גם בעדותו של אלי, מנהל החשבונות של החברה, בציינו כי השיקים של החברה, נחתמו על ידי הנאשם 1. אף עלה לכאורה מעדותו של אלי כי גם החברה הנוספת היתה בניהולו של הנאשם 2.

13. גם מעדותו של צמח עלתה מעורבותו המהותית של הנאשם 2 בחברה. בציינו כי פנה אליו והציע לו לשוב ולהיות מעורב בחברה, בין בניהול המפעל ובין כשותף עסקי, מחמת היקלעותה של החברה לקשיים כספיים.

14. לאחר שהוכחה לכאורה מעורבותם הניהולית הפעילה של הנאשמים בחברה ולאור כלל הנסיבות האופפות לכאורה את עסקת המכר, הוצאת החשבונית, אי דיווח לכאורי על מלוא העסקה ותשלום סך של 1 ₪ בלבד, וכן קבלת ההחזר והעברתו לידי החברה, מצאתי כי עלה בידי המאשימה לעמוד בנטל המוטל עליה בשלב זה, להוכחת היסוד העובדתי והנפשי של העבירה המיוחסת לנאשמים וקמה הצדקה לחייבם להשיב לאשמה המיוחסת להם.

15. בשולי הדברים יאמר כי אין בזיכוייה של החברה כשלעצמו, ולא כל שכן בשלב בו זוכתה ובהעדר הכרעה לגופם של הדברים, כדי לשמוט את הקרקע מיניי וביי, מתחת לאחריותם הפלילית של נושאי משרה בה. וכמאמר בית המשפט בת"פ (ת"א) 1789/97 **מדינת ישראל נגד מנצורה** וכלל הפסיקה עליה הינו נסמך: **"לשם גיבוש אחריותו הפלילית של נושא משרה אין צורך להרשיע את התאגיד בהליך פלילי וממילא אין צורך להעמידו לדין. התנאי הנדרש הוא כי במישור הנורמטיבי מוטלת אחריות פלילית על התאגיד."**

16. אשר על כן אני מחייבת את הנאשמים להשיב לאשמה המיוחסת להם.

ולמותר לציין כי אין בהחלטתי משום אמירה כלשהי, לגבי תוצאתו הסופית של ההליך אשר יוכרע בבוא העת לאור מכלול הראיות, לרבות אלה שיובאו בפני בית המשפט, במהלך פרשת ההגנה.

ניתנה היום, ט' אדר ב תשע"ד, 11 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.